

sosialurin telf. 11820
box 76, 3800 Argir
Útgevandi: p/f sosialurin
Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Dagny Joensen
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting
og prent: p/f sosialurin

Hin sanna muran

UM FJÚRTAN DAGAR skal blaðstjórin á Sosialinum mæta í Føroya Rætti. Stevndur av Fólkaflakkinum og Dagblaðnum. Orsøkin er eitt lítið lesarabrev í Sosialinum, har lesarin m.a. vildi vera við, at Dagblaðið terroriserar hin einstaka borgaran við at forfylgja annarleiðis hugsandi.

SOSIALURIN VAR BÍÐIN um at taka hesi orð í seg aftur, tí tað framdi ikki kurtheisi og siðmenning innan føroyska blaðheimin. Tað gjørdur vit ikki hóast tað ikki var blaðið sum so, sum stóð aftan fyri lesarabrevið.

HVAT TÍLÍKIR MENN hugsa, sum standa aftan fyri Dagblaðið og Fólkaflakkin um kurtheisi og siðmenning innan blaðskrivning, er ilt at siga, men áhugavert má tað sigast at vera, at tað júst eru fólk úr Fólkaflakkinum og blaði tess, sum eru so erkvisnir. — Eitt álop á HINI hevur minni at siga, bara tað ikki rakar okkum sjálvar.

TIL KURTHEISI OG SIÐMENNING hava vit tí sæð lítið til í Dagblaðnum. Feskasta dømi um »spesialitet« Dagblaðsins sóu vit mikudagin í stórt uppsettari opnugrein. Greinin skuldi eittast at vera umrøða av einum fundi á Landsbókasavninum, men um hvat veruliga fór fram á hesum fundi, fingur vit ikki nógv at vita um.

TAÐ SUM MÁLGAGN Fólkaflaksins hesaferð — sum óteljandi ferðir áður — heldur hevur áhuga fyri er speireking og forfylgning av ávisum persónum. Í hesi skemdagrein Dagblaðsins lesa vit um vintrahall fundarsprell, friðarskemtarar, politiskar ørvitis-knokkar, atferðartrúplað, kvinnu sum vanliga er at siggja brynjaða í korsett, læraraskepils (neyvan seg sjálvan hann hugsar um), arvaliga belastaður úr Kirkjubø, o.s.fr.

STAVNAMADURIN hjá Fólkaflakkinum hevur fingið alt við og ikki nýttist at vera serliga søgukønur fyri at finna onkra samanbering úr heimssøgum.

KANN NAKAR AVDÚKA sonnu muru fólkaflaksanna betur enn egni stavnamaður teirra?
— Av tí sum hjartað er fult av — melur muður.

Tess stytri lesara-brøvini eru — tess fleiri sleppa við

Nýtt ellis- og røktarheim í Tórshavn

Fyri stuttum kundu vit havnarfolk lesa eina sera áhugaverða grein í blaðnum.

Har stóð, at Byráðið her hevði havt fund við Landsstýrið um bygging av ellis- og røktarheimið her í Tórshavn.

Viðurskiptini eru so vánarlig á hesum øki, at ein bókur av áhugaðum borgarum setti sær fyrri at savna saman pening til

hesa endamálið, og hava hesi aftaná nógv strev og strið fingið til vegna kr. 330.000.

Nú ornar undir býráðslimum, og fela teir á sær, at her nýðast teir at gera okkurt.

Allspentir út í Landsstýrið, fyrri at fáa loyst málið, og lova teir har, at teirra partur ikki skal liggja eftir í hesi bygging — teir skulla útvega aðrar

kr. 330.000, so tilsamans eru nú tókar heilar kr. 660.000.

Tá eitt ellisheim og røktarheim í minsta lagi kostar einar 35 til 40 milliónir at byggja, so er henda iløga frá Havnar býráð heilt látturlig — sum júst vóru orðini hjá einum landsstýrismanni. At hesir koma sær.

Ein nýttist ikki býráðsskil fyrri at vita, at hesar

kr. 330.000 sum teir bjóða í sin part, bert er ein evarka litil dropi til hesa endamálið, sum tó skuldi havt ein stóran tyding fyri Havnar bý.

Eitt lítið vet av skili, haldi eg, vit mugu skriva av okkara býráðslimum, sum undan vali ofraðu bæði eitt og annað fyrri at koma hagar.

J. J. J.

Varedeklaration savnes

Mange tusinde danskere bruger nervemedicin, og med lidt kendskab til nervemedicinens bivirkninger, skærer den manglende varedeklaration på nervemedicin, i øjnene. Når man finder det påkrævet at oplyse om farvestoffer og konserveringsmidler i fødevarer, kan det undre, at der ikke på et

glas »Seranase« står, at stoffet kan medføre øjen-skade, allergi, seksuelle forstyrrelser, uoprettelig Parkinsonisme (»rystelammelse«) og meget mere.

Med mindre lægen studerer at have af publikationer med erfaringer fra andre lande, og derefter

kan huske det hele i hovedet, er det mere eller mindre umuligt for ham at kende alle relevante oplysninger om nervemedicinens kedelige bivirkninger.

Som det er nu, er reklamerne for virvaret af forskellige nervemediciner som klippet ud af et »Spies-rejsekatalog«. Lidt

saglig oplysning om præparatets virkninger og bivirkninger ville aldrig skade den lægelige behandling eller patienten. Det vil allerhøjest kunne skade salget.

Med venlig hilsen
John Hansen

Tað var núverandi formaður í tingbólki sambandsflokksins

Í seinastuni hevur Dimmalætting skrivað rættiliga fitt um tann vánaliga moral, ið er í tinginum, har tingmenn kenna til og órgva fundirnar. Og sjálvsagt eru hesir ikki sambandsmenn, men tingmenn, ið liggja longest til vinstri.

Tingformaðurin var so frægur, at hann avsannaði tíðindini, ið stóðu í Dimmu. Tað er líkið út, at allur tingformansskapurin skuldi skriva undir avsannanina, men sambandsmenninir noktaðu, og tí gjørdi formaðurin tað sjálvur.

Blaðmaður Dimmalættingar, ið var á áhoyrar-

plássinum nevnda fund, hevur sagt, at hesin tíð-indastubbi úr tinginum, er ikki frá hesum. Spurningurin er nú, hvør hevur givið Dimmu hesi ósonnu tíðindi úr tinginum, tá ið referaturin fyri Dimmu ikki hevur gjørt tað???

Alt bendir á, at tað er ein av tingmonnunum, ið hevur funnið upp á hesa ljótu gerð, at svarta sínar starvsfelagar. Kanska fekkst eitt sindur burtur úr tí, — alt kann verða brúkt. Í tinginum eru eisini »penir menn«, menn, ið halda seg langt burtur frá tí váta slagnum, men sum draga moralin nógv longur niður, enn tann ella

teir, ið kenna til.

Sum áhoyrari í tinginum, rennur mær í huga ta ferðina, ein tingformaður frá tingmanspallinum segði eina lodrætta lygn um eina skrivstovu-kvinnu í landsstýrinum, ið varð lögð undir at hava verið óálitandi í samband við eitt skriv, ið hon skuldi fáa til táverandi tingformann. Eingin tingmaður hevði droymt um, at hesin »peni« tingmaður fór at lugva, og enn minni frá sjálvum formanspallinum.

Dagin eftir kom skriv frá nevndu skrivstovu-kvinnu, har hon avdúkaði lögtingsins formann sum ein lygnara. Til alla lukku

fyrri henda formann var hann burturstaddur henda dag, og næstformaðurin á tingi las skriv-ið upp. (Kanska var tað tí formaðurin var rymdur, tí hann væntaði hesa av-sannanina).

So niðarlaga hevur moralurin neyvan verið á tingi, men tað blað sum ikki nevndi hesa við einum orði var Dimma. Orsøkin mundi óivað vera, at sambandsflokkurin átti henda formann.

I dag er hesin sami maður formaður í tingbólki sambandsflokksins.

Áhoyrari í tinginum

Embætismisbrúk — ella ikki brúk av embæti

»Skjót« man vera alt, ið kreyst at duga at siga, fyrri at fáa djóralæknaembætið í Føroyum.

Hesi boð eru tey vanligastu, tá ið fólk koma til djóralæknarnar her í Havn, við nærum øllum tí, ið er minni enn kalvur, væl at merkja smolt undantikið.

Her skal ein akæra forast fram móti teim báðum djóralæknunum Dánial J. Bærentsen og dótturmanni hansara, Justinis. Olsen, fyrri eitt groft dømi um ikki at rokja embæti teirra.

Manadagin 8. mars kom attamanadur gamal sjefarahundur fyrri tað ohapp

at stiga á eitt fløskubrot við tí úrsliti, at hann fekk stóran skurð í labban á høgna bakkeini. Hundurin blóddi illa av hesum og var neyðugt, at sarið skuldi seymast saman.

Tað, ið ein skuldi hildið var vanlig manngongd fyrri at fáa hjálp, var at seta seg í samband við djóralækan, og so var gjørt. Dánial J. Bærentsen var fingin á mál yvir telefon, og bað hann um at fáa hundin til sín — men nú kemur tað grova fyrri, at tá ið hann sær slagði, sigur hann, at smuglaður hundar fekkst hann ikki við, og vildi ikki geva aðra hjálp, enn at hann

bjóðaði sær at skjóta hann.

Hundurin fekk ikki hjálp, til at djóralækin skyrdi sjefaran fyrri smuglaragóðs, hoast hann er triði í ættarliðnum í Føroyum. Sjálvur er hann foddur í Havn, og somuleiðis pápin, meðan abbin var fluttur til landið við løyvi frá Landsdjóralækanum Dánial Jakup Bærentsen. Abbin var í fleiri ar vaktarhundur á Vestaru byggju var hann kendur av mongum.

Enn kundi tó vera von um at fáa hjálp frá hinum djóralækanum, Justines Olsen, og varð ringt til hansara — men nei.

Djóralæknarnir høvdu longu tá havt samband teirra millum og havt til-burðin á máli, tí Justinis segði sum so, at var talan um sama hund, sum Dánial J. Bærentsen hevði sæð, kundi hann ikki ganga imóti stovninum hann varð knýttur at.

Spurður um hann vildi hjálpa hundinum, ja ella nei, svaraði hann nei.

Sostatt fekk hundurin ikki hjálp frá djóralæknunum, tí hann var av slagnum »sjefari«. Tað kann ikki vera meiningin, at kommunulæknarnir í Havn, ið vit øll vita hava

Framhald á síðu 17